

Antonín Blüml se narodil 1. května 1935 v Praze. Jeho tatínek pracoval v gramozávodech a maminka jako administrativní pracovnice. Celé dětství strávil v Rudné u Prahy, kde měla jeho rodina dům se zahrádkou a malým hospodářstvím.

Jako malý chlapec dostal spálu a byl 28 dní doma s babičkou a maminkou. Díky tomu objevil svůj nový koníček – vaření.

„Nudil jsem se, no tak babička vařila, maminka vařila a dovolily mně, abych zamíchal, ochutnal, abych třeba přebral čochku, abych dokázal opatrně něco nastroihat a ono mě to chytlo.“

V 11 letech nastoupil do skauta. Ten si velmi oblíbil, a i když byl v jeho 15 letech zrušen, doprovázel ho celý život. Právě tady našel lásku k přírodě a rozhodl se, že se stane geologem.

„Vodjakživa jsem byl přírodovědec, vodjakživa mě zajímaly hvězdy i byliny i právě kameny a kameny jsou krásný.“

Získal doktorský titul na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy a dostal umístěnku do Příbrami, kam se přestěhoval i se svou první manželkou Annou Blümlovou. Díky práci geologa navštívil během svého života spoustu koutů naší Země.

„Němci říkají: „Koho Bůh miluje, toho pošle do širého světa.“ Kde jsem byl, Maďarsko, Rakousko, obojí Německo, Polsko, dvakrát Sovětský svaz, Mongolsko, Mosambik v Africe a Kuba. To znamená, s výjimkou Arktidy a Austrálie jsem navštívil každý světadíl.“

V říjnu 1989 odjel na dva měsíce na Kubu a o dění v Československu neměl žádné informace. Když se vrátil zpět domů, byl velmi překvapen, že se vrátil do svobodné země.

„Tam jsem jel. „Máte hodinky, máte prstýnky, kolik vezete korun, ukažte hodinky.“ No a přišel jsem zpátky, to jsem se vracel dva dny před Štědrým dnem, nepoznal jsem, že jedu do Československa, protože pohraničníci úsměv, celníci úsměv. „Tak vítejte zpátky, tak vítejte, tak jaký byl let?“ No a my jsme koukali, že nechtěj vidět hodinky, že nechtěj zkontrolovat manipulační obnos v korunách, že jsem se vracel do země, která byla najednou naprosto svobodná, naprosto volná, naprosto nezávislá, no to teda pro mě byl šok.“

A jaké je jeho motto, které ho provází životem?

„Já mám tohle. Já mám to skautské. Být prospěšný a pomáhat jiným, činím tak rád, dobrovolně a dělá mi to radost.“